



Hallássérült Hívek Hírlapja

36. évf. 4. szám – 2023. november

Tartalom

Jövevény voltam	2
Új dimenziók	3
Értékes találkozások	4
Sötét mise	4
Siketek kegyhelye 1. rész ...	5
Papus hallókája	6
Kirándulás Zalában	7
Jubileumi év hírei	8
Tabáni séta	8
Anyakönyvi hírek	8

Hal(l)hatatlan

Akadálymentesítéssel kapcsolatban használjuk ezt a jelmondatot: *Láthatóvá tesszük a hallhatatlant.* Ezzel azt fejezzük ki, hogy a hallássérült személyek nem hallják a beszédet, ezért meg kell jeleníteni valahogyan számukra, hogy láthatóvá váljék az elhangzott üzenet szövege. Ez lehet egy kézzel kódolt nyelv, a jelnyelv használata, vagy hagyományosan a betűk, szavak segítségével, melyet automata beszédfelismerővel ismertetünk fel és jelenítünk meg. Ily módon valóban láthatóvá válik az, ami hallhatatlan a hallássérült embereknek.

Az automata gyakorta azonban egy „L” betűvel írja a hallhatatlant, vagyis Halhatatlant ért, ami egészen mást jelent és nagybetűvel szoktuk írni, kifejezve, hogy egyedül Isten Halhatatlan. Elgondolkoztam azon, vajon mi a könnyebb? A hallhatatlan láthatóvá tétele vagy a Halhatatlan láthatóvá tétele?

Nekünk hallássérült híveknek fontos, hogy megértsük az elhangzottakat, így vagy feliratra vagy jelnyelvi tolmácsolásra szükség van az egyenlő bánásmód eléréséhez. A

hallhatatlan megjelenítése a templomon kívül elegendő. Keresztény hallássérültek esetében azonban fontos, hogy a Halhatatlan is megjelenítődjön valahogyan. De hogyan?

akkor ugyanúgy hallja az automata és láthatóvá teszi a halhatatlan

Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben vallja Jézus, én ott vagyok közöttük. Vagyis Jézus érzékelhetővé, szinte láthatóvá válik, ha szeretjük egymást a közösségben. De ugyanígy a Szentírás lapjain is felismerhető Isten üzenetében az Ő jelenléte. Vagyis a templomi közösségben az Isten szava hallgatása és megértése szükséges. A testvéri szeretet a közösségben pedig érzékelhetővé, tapinthatóvá, láthatóvá teszi a Halhatatlant.

Ezt próbáljuk megélni hétről hétre a tabáni templomban és mind a hallhatatlant, mind a Halhatatlant próbáljuk megjeleníteni testvéreink számára.

kép és szöveg: Lauer Tamás

Jubileum

Éppen idén ünnepeljük a hallássérült pasztoráció újkori fennállásának az 50. jubileumát. Egy testvérpár, *Szilágyi Izabella* és *Vilma* kalocsai iskolanővérek kezdték meg a munkát újra a II. világháború után, hogy a siketekhez is eljuthasson az evangélium. Az ő szüleik is siketek voltak, innen az indíttatás, és 1973-ra sikerült egy kis magot kialakítani, akikkel a rendszeres katekézisek, szentmisék útján a közösségépítés elindult. Mind a mai napig vannak olyan tagok, akik a kezdetek óta jelen voltak. A piarista kápolnában tartottak először jelnyelvi szentmiséket, *Futó Karcsi* bácsi volt a celebráns atyák között az egyik első. Aztán *Suló Lajos* atya lett a referens nagyon sokáig, a közvetlen elődöm pedig *Erdődi Ferenc* volt.

Nagy Sándor
hallássérült-referens
plébániai kormányzó

Jövevény voltam, és befogadtatok

A múlt hónapban indított sorozatunkban most Makrai Ákos és felesége Krisztina válaszolnak a kérdésekre. Ákos az egész családjával vesz részt a tabáni közösség életében. Amíg a fiúk ministrálnak a szentmisén, addig Krisztina a vetítésben segít és alkalmanként a szkolában is énekel a nagyobb ünnepeken.



Kérlek mutakozz be! Mutasd be családodat! Mióta vagytok a tabáni közösség tagjai?

Makrainé Szalai Krisztinának hívnak. Házasságkötésünk óta, immáron több mint 15 éve vagyok a tabáni közösség tagja. Férjem, Makrai Ákos már gyermekkorra óta idejár, régi családi kötelékek miatt mindig ide kapcsolódtak.

Ezen okokból az esküvőnk is a Tabáni templomban volt, és a gyermekeink, Csongor és Szilárd is itt lettek megkeresztelve.

Hogyan éltétek meg a változást a plébánián, főleg azt, hogy egy közösség is érkezik Sanyi atyával együtt?

A változást – Sanyi atya érkezését a közösségével egy másik változás előzte meg, így nagy szeretettel fogadtunk benneteket. Nagy öröm volt számunkra, hogy a tabáni plébánia nem maradt hosszabb ideig plébános nélkül, hiszen egy jó helyen, szép környezetben lévő és közel ezer éves múlttal rendelkező templomról van szó.

Jó látni, hogy Ti egy összetartó, szeretettel teli közösség vagytok. Örülünk, hogy otthont jelent számotokra ez a templom.

Korábban találkoztatok már hallássérült emberekkel? Volt-e valamilyen aggodalmatok, hogy a tabáni közösség hogyan fogja fogadni a többségében siketek hívekből álló csoportot?

Korábban még nem találkoztunk hallássérült hívekkel, de nekem mindig tetszett a jelnyelv. Bár az is igaz, hogy számomra igen nehéznek tűnik. Talán egyszer még elmerülök a jelnyelv rejtelmeiben.

Az eltelt egy év alatt mi változott meg bennetek, milyen tapasztalatokat szereztek, esetleg éreztetek-e valamilyen problémát? Hogyan tudtok kommunikálni a hallássérült hívekkel?

Jelen pillanatban inkább a szolgálatot teljesítőkké tudunk kapcsolatot teremteni, de kétségtelen, hogy ezt könnyebbé teszi, hogy velük nem a jelnyelv által kommunikálunk.

Egy-két mozdulatot már elsajátítottunk, így a „Legyén békesség köztünk mindenkor!” mondat alatt már a gyermekeink is tudják, hogy mit kell mutatni egymásnak, és ezt örömmel várják.

Nagy segítséget jelent, jelentett már a kezdetektől, hogy remekül tudtok szájról olvasni. Ezt megtapasztaltam, amikor tavaly karácsonykor ellátogatott a Tabánba Erdő Péter bíboros úr. Nagyon jó volt az esemény alatt, hogy bár nem tudtam a jelnyelvet, mégis megértettük egymást. Nagyon örülünk, hogy itt vagytok!

Köszönöm szépen a beszélgetést.

Vezér Ágnes

Fotó: Makrai Család



Új dimenzió

A participativitás¹ dimenziója a jogok érvényesülésében és érvényesítésében, avagy Fogytékosságügyi Tanácsadó Testület megalakulása az Alapvető Állampolgári Jogok Hivatalánál.

Nyár elején Dr. Kozma Ákos, az alapvető jogok biztosa meghirdette a pályázatot a Hivatalánál létrehozandó Fogytékosságügyi Tanácsadó Testület tevékenységében történő részvételre azok a civil szervezetek (egyesületek, alapítványok) számára, amelyek érdemi munkát végeznek a fogyatékosokkal élő személyek érdekvédelmében és emberi jogainak érvényesítése területén fejtik ki tevékenységüket, ill. fel tudják mutatni az elmúlt három évben elvégzett tevékenységük eredményeit.

Megfogalmazta azt is, hogy a Testületnek tükröznie kell a fogyatékos emberek eltérő helyzetéből adódó széles spektrumának² széleskörű igényeit. Különösen kiemelten azokét, akik interszekcionális hátránnyal küzdők³, mint például a fogyatékosokkal élő nők és gyermekek érdekeit képviselnek.

Így lehet eleget tenni annak a törvényi kötelezettségnek, hogy az alapvető jogok hatékony, egységes szemléletű és legteljesebb védelmének megteremtése érdekében működjön a Testület.

Hozzáteszem, hogy azokhoz holisztikus szemlélettel⁴ és rendszerszinten is kell közelíteni, egyszerre horizontális⁵ és vertikális⁶ irányba.

Továbbá a Fogytékosságügyi Tanácsadó Testület szakértelmével és tapasztalataival támogatja az Alapvető Jogok Biztosát a fogyatékosügyi független mechanizmus működésével összefüggésben meghatározott feladatai ellátásában.

A Fogytékosságügyi Tanácsadó Testület feladata: figyelemmel kíséri és véleményezi a fogyatékosügyet érintő jogszabályok tervezetét, és az Országos Fogytékosságügyi Program, mint átfogó fogyatékosügyi stratégiai dokumentum, és a kapcsolódó Intézkedési Tervek előkészítését és végrehajtását, az erről készített beszámolókat és jelentéseket, Javaslatokat, ajánlásokat fogalmaz meg az alapvető jogok biztosa számára a fogyatékosokkal élő személyeket érintő kormányzati intézkedések és programok kezdeményezésére vonatkozóan, az Egyezményből fakadó jogok érvényesítése érdekében.

A közös munkára meghívta azokat, akiknek felvételét támogattak. Erre idén október 3-án került sor. Magam részéről képviseltem a Hallássérültek Kultúrájáért Alapítványt, miután „klasszikus” fogyatékoságon felül több fórumon képviseltem a nőket, gyermekeket és halmozottan sérülteket is. Az alakuló ülésen – meglepetésemre – megjelent Lauer Tamás állandó diakónusunk, akit a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia delegált.

Bizakodhatunk abban, hogy az új dimenzió beépülésével ténylegesen megvalósulhat a participativitás az Alapvető Állampolgári Jogok Hivatalánál.

A participativitás üzenetével nemcsak ők élnek a különféle magyarországi döntéshozók felé, hanem Ferenc pápa is többször felhívta a katolikus világ püspökeinek figyelmét is a szinodalitás⁷ alapvető fontosságára, amit Jézus Krisztus megszemélyesített közöttünk, amikor meghívta őket a püspöki szinódusra, ami éppen ebben a hónapban folyik, több éves részegyházi előkészület után. Bár magyar egyház viszonylatában szinte visszhang nélkül zajlott a fogyatékoság körüli szinodalitás kérdése, éppen a participativitás teljes hiánya miatt.

Imádkozom azért, hogy a Szentlélek világosítsa meg a katolikus egyház püspökeit, miszerint az ároni küldetés (papság) éppen az Úr a nehézjű Mózes iránti szinodalitásából fakadt, amikor alkalmazkodó szeretet gyakorlására, tolmácsolására hívta meg Mózes testvérét, Áront! Majd ő fog beszélni Mózeset tolmácsolva. Értsék meg, hogy minket, a fogyatékosokkal élő személyeket kell tolmácsolni a világ felé, és ne ők mondják nekünk, hogy mi jó nekünk, hanem különféle társadalmi és gazdasági, illetve egyházi kérdésekben közösen találjunk utat az Úr nagy dicsőségére.

Szómagyarázat:

1) **participativitás** = mindent közösen tervezünk, szervezünk és értékelünk. Azt is jelenti, hogy sérült és nem sérült emberek együtt dolgoznak.

2) **spektrum** = hasonló változatok teljes sora (pl. fogyatékosokkal élő személyek: látás-, hallás-, mozgás- és értelmileg sérült személyek)

3) **interszekcionális hátránnyal küzdők** = akiknél többféle hátrányok együttesen jelennek meg

4) **holisztikus szemlélet** = itt fogyatékoság egészét és rendszerét kell megnézni

5) **horizontális szemlélet** = vízszintesen, azaz egymás mellett álló dolgokat egyszerre kell megnézni

6) **vertikális szemlélet** = függőlegesen, azaz egymás alatt lévő dolgokat felülről vagy alulról vagy egyszerre mind a két irányból kell megnézni.

7) **szinodalitás** = a párbeszédnek egy strukturált formája

Mikesy György

Fotó : Lauer Tamás



Értékes találkozások

Nagyothalló személyeknek indítottunk mentálhigiénés, szemléletformáló, megerősítő találkozásokat. A kis-csoportban találkozhatok önmagammal, sorstársaimmal és a segítőkkel.



Értékes, mert minden találkozás, kapcsolat hordoz magában egy értéket, egy fejlődési lehetőséget. Mi magunk is „tartalmazunk” értékeket, néha csak nyomokban, de segíthet a sorstársi közösség ezek felfedezésében, felszításában.

Találkozás: önmagunkkal. Mivel önmagunkban is értékesek vagyunk tudnunk kell ezekről. És ezek az értékek találkozhatnak, erősíthetik egymást. Testi sérüléseink, fogyatékaink gátolhatnak a mindennapi „normál” életvitelben, de ezeket az akadályokat kis odafigyeléssel ki lehet küszöbölni. Ugyanakkor a testi

fogyatékosággal élő személyek jobban ki vannak téve a lelki sérüléseknek, melyeket az emberi kapcsolatainkon keresztül szerzünk. Amikor úgy érezzük lenéznek, átnéznek rajtunk, nem tudunk hasznosak lenni a környezetünk számára, csak elviselnek minket. Akkor fontos igazán, hogy találkozzam másokkal, legyen külső visszajelzésem: valós amit érzek, vagy csak túlreagálok dolgokat, netalántán segítségre van szükségem, amit bizony sokszor nehéz beismerni, elfogadni.

A találkozások jelenleg a Budapest-Tabáni Plébánia közösségi terében zajlanak, öt alkalommal, havi rendszerességgel, meghívásos alapon. Nagy Sándor katolikus pap, mentálhigiénés lelkigondozó és Lauer Tamás diakónus, mentálhigiénés lelkigondozó vezetésével.

Nincsenek hosszú előadások. Igyekszünk minden érzékszervünket felhasználni az együttlét során, ezzel tehermentesítve a kevésbé jó hallásunkat. A csoportfoglalkozások interaktívak. Rövid bevezető, felvezető gondolatok 5-10 percben. Utána játékok, feladatok, kérdések, hozott esetek feldolgozása. Közösen, kis-csoportban eljatszunk, megfigyeljük a dolgokat, beszélgetünk a témáról.

Ha érdekel egy ilyen csoport, érdemes jelezned a vezetőknek, hogy a későbbiekben induló csoportról értesítsünk és bekerülhess a csoportba.

Lauer Tamás szervező
kép: mptpszichiatia.hu

Sötét mise

Szeptember 24-én vasárnap a tabáni templomban a 10 órás mise előtt néhány perccel áramtalanították az égőket. (elment az áram) Sötét lett. A borús idő miatt nem süttött a nap se.

Több gyertyát tettek ki és gyújtottak meg, hogy világosabb legyen. Tolmács előtt is égő gyertya állt és telefon lámpával világították meg a tolmácsot. Feliratozási kivetítő áram nélkül nem működhetett. Végig maradt a sötétség. Hangulatos mise volt így a gyertyafényes félhomályban.

kép és szöveg: P. Zoli



Siketek Mária-kegyhelye 1. rész

Vuray György fotós személyes hangú visszaemlékezését közöljük két részletben. Most az első részt olvashajuk a hallássérültek által épített dobogókői Mária Kegyhely történetéről.



Az 1946-ban jogtipróan feloszlott Magyar Turista Egyesületet (MTE) 1989-ben alapította újjá az elkötelezett turista *Peták István*, aki akkor a Magyar Televízió 2. csatornájának intendánsa volt. Magam a következő év tavaszán lettem az egyesület tagja. Peták óriási energiával fogott hozzá a reorganizáció (tevékenység újraszervezése. Szerk) munkájához. Ennek szerves része volt a még élő, egykori tagok felkeresése, a múlt emlékeinek gyűjtése, aminek eredményeképp számos relikvia került vissza az MTE-hez. A tagság aktív részvételével elkezdődött a báró *Eötvös Loránd* menedékház és környékének évekig tartó újjáépítése, rendbetétele. Közben folytatódott a „régiek” felkutatása is. Tudtuk, hogy a siketeknek van aktív turista szakosztálya, de többszöri megkeresésre sem tudtuk felvenni velük a kapcsolatot.



1992 tavaszának egyik szombatján (szokás szerint a házban dolgozva), arra lettünk figyelmesek, hogy egy nagyobb csoport közeledik a parkon keresztül, s tagjai jelbeszéddel kommunikálnak egymással. Megérkeztek a siketnéma turisták. A csapat vezetője a kegyhelyet egykor létrehozó *Kentner Antal* fia, *Kentner Kálmán* volt, a kommunikációban pedig nővére, a halló *Kentner Irma* segített. Határozott szándékuk az évtizedek óta pusztuló kegyhely rendbehozatala volt. Minden hétféle a hegyen találta őket, némileg megnagyobbították a kis terecskét, a szakadék felé korlátot építettek. Nem csak a kegyhely körül dolgoztak, örömmel segítettek a menedékház belső munkálatait is. Ők végezték a második emeleti szobák lambériázását, ami nekünk, hallóknak, a szűk térben visszhangzó körfűrész, a folyamatos kopácsolás komoly zajterhelést jelentett volna.



Munkálkodásuk eredményeként a kegyhely már a következő esztendőben újjá született. Ekkor függesztettük fel a sziklára azt a nagy fakeresztet, amit a menedékház kényszerűen eltávolított tetőgerendájából ácsoltunk össze. Bár az egyesület ekkorra már visszakapta a gondos kezek által megőrzött eredeti Mária-szobrot, *Kálmánék Lourdes-ból* új szobrot és szenteltvizet hoztak. A kegyhely újbóli felszentelését 1993. szeptember 11-én *Ackermann Károly*, Pilisszentkereszt plébánosa végezte. *(folytatjuk)*

kép és szöveg: Vuray György

Papus és a hallókészülék

1. rész

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy házaspár: Papus és Mamus, akik már túl voltak az aranylakodalmukon és nagyon szerették egymást. Igaz, néha civódtak egymással egy kicsit, de nem volt olyan este, hogy haraggal a szívükben csókkolták volna meg egymást lefekvés után.

Sok szépet megéltek, a gyermekeiket is becsülettel felnevelték, akik gyakorta látogatták meg őket az unokákkal egy-egy vasárnap, vagy hosszúhétvégén.

Történt egyszer, hogy Papus ágyának esett. Mamus odaadóan ápolta, de sehogy se tudta jó kedvre deríteni élete párját, aki csak morogva válaszolt. Naphosszat a fal felé fordulva feküdt az ágyban és még a szentmisét se akarta nézni a televízióban, amit korábban soha nem mulasztott el. Mamus el nem tudta képzelni mi történhetett. Vasárnap lévén, egyszer csak betoppant Gábor fiuk az unokákkal. De rájuk se figyelt papus, nem válaszolt a kérdésekre, mintha a falnak beszélnének. Ennek már a fele se tréfa.

Gabesz a legkedvesebb unokája is ott sündörgött a betegágy körül és kedvesen simogatta Papus megfáradt kezét. Erre némi mosoly suhant át a beteg arcán. Gabesz kedvesen kérdezte Papust, hogy érzi magát. De nem kapott választ, csak egy nagy sóhaj. A konyhában ekkor lepottyant egy tányér és hatalmas csörömpöléssel ezer darabra tört. Gabesz halálra vált a csörrenéstől, de Papus meg se rezdült. Gabesz ekkor jó hangosan, szinte kiabálva kérdezte: Hogy vagy Papus? Papus arca felderült és úgy válaszolt. – Olyan csendes lett minden, szinte egész nap semmit sem hallok. Mamus is egész nap csöndbe van, pedig máskor folyamatosan csacsogott. Biztosan haragszik rám valamiért.

Gabesz megértette, hogy nagypapájának valami történhetett a hallásával, ezért olyan csendes minden körülötte. Ezért nem akarja a tévét se nézni, mert nem hallja a hangokat és az életkedve is ezért ment el, mert Mamus csilingelő hangját sem hallja. Azonnal riadóztatta szüleit és Mamust is a felfedezéséről. A családi kupaktanács azonban még nem találkozott ilyen esettel, így nem igazán tudtak érdemben továbblépni.

Gabesz tudta, hogy az egyik osztálytársának, Lilinek hallókészüléke van. Másnap megkérte Lilit az iskolában, meséljen neki a hallókészülékéről. Melyik

boltban lehet olyat szerezni? Hogyan lehet hozzájutni? Lili készségesen elmesélte, hogy egy audiológus nénihez, Andi nénihez szoktak menni a szüleivel a Halláscentrumba, amikor valamit intézni kell a hallókészülékével. Pl. tisztítani, csövet cserélni, illesztéket cserélni, elemet venni. A címet nem tudta, de el tudta mesélni, hogyan lehet oda eljutni.

Gabesz már alig bírta kivárni, hogy vége legyen a tanításnak, ebéd után száguldott a Halláscentrumba. Ott meg is találta Andi nénit. Elmesélte, mi történt a nagypapájával. Mennyire hiányzik neki, hogy jókat tudjanak beszélgetni, viccelődni Papussal. Andi néni kérte, hogy jöjjenek el a Halláscentrumba és akkor szívesen megvizsgálják Papust és felírnak neki hallókészüléket, ha azzal jól hall.

Vasárnap szüleivel ismét Mamusnál ebédeltek. Papus még mindig kedvetlenül feküdt az ágyban, fel se bírt kelni. Gabesz elhadarta a Halláscentrumba megtudott információkat. Papussal azonban nem lehetett beszélni, nem értette meg, hogy miről van szó és már jártányi ereje sem volt. Kicsit elszomorodott a család, hogy így megghiúsul ez a jól indult terv. *(folytatjuk)*

Halláscentrum

Kirándulás a Mindszentyneumba

Az elmúlt évben nyitotta meg kapuit Zalaegerszegen a Mindszenty József Látogatóközpont, benne a város apátplébánosa, Mindszenty József életét, valamint az 1950-es évek egyházüldözését bemutató kiállításokkal. Idén ősszel ide kirándultak közösségünkben.



A Fáy Károly egyesület szervezésében 2023. október 13-án, pénteken tizenhárman utaztunk vonattal Zalaegerszegrre. A Centro Panzióban kaptunk szállást, svédasztalos reggelivel. Érkezésünk után, estig sétáltunk a belvárosban. Sokat fotóztunk, többek között a zsinagógát is láttuk. Étteremben vacsoráztunk.

Szombaton a panzióban reggeliztünk. A délelőtt folyamán előbb a templomba látogattunk, utána mentünk a Mindszentyneumba melyet 2022. október 23-án nyitottak meg a közönség számára. Megtekintettük Mindszenty József bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek életútját bemutató kiállítást. Mindszenty 1892-ben született Csehimindszenten és 1975-ben Bécsben halt meg. Rengeteg képet, festményt, miseruhát láttunk, sok-sok



szöveggel. Nagyon szép látvány volt ez a kiállítás. A 2. emeleten Egyházüldözés a kommunista diktatúra alatt című kiállítást tekintettük meg. A többi szinten más-más kiállítás volt látható.



Kora délután busszal mentünk a Göcseji Falumúzeumba. Ott előbb megebédeltünk, majd körbesétáltunk. Sok régi szalmatetős házat láttunk. Kis kápolnát, gémeskutat, játszóteret és több bazárt. Egyik bazárnál siket férfival találkoztunk, aki fazekas volt. Kerámiákat árusított. Másik három siket személylyel is találkoztunk. Jó érzéssel búcsúztunk a szép programtól.



Vasárnap a reggeli után esős időben indultunk haza. Nagyon szép volt ez a hétvégi zárandoklatunk. Istennek legyen hála.

Popovics Zoltán

Kép: (1) zalaegerszegturizmus.hu,
(2), (4) Mikeşy György, (3) gocsejiskanzen.hu

Jubileumi év hírei

- November 25. Alexandriai Szent Katalin ünnepe egyben a Tabáni templom búcsú ünnepe. Az akadálymentesített búcsús szentmise 19.15-kor kezdődik az esperesi kerület papjainak részvételével.
- December 3. A fogyatékossgal élők világnapja
- December 8. A Katolikus Hallássérült Pasztoráció megalakulásának 50 éves jubileuma. Az emlékév megnyitása.

Anyakönyvi hírek

Fonyódon, szeptember 15-én fogadott örök hűséget egymásnak Tulcsik Marcell és Szilvási Dorottya.



Tabáni séta



Fotó: Makramé Szalai Krisztina

Október 15-én vasárnap 16 órától ismételt helytörténeti és templomtörténeti sétára invitált a tabáni plébánia közössége. Ezúttal Saly Noémivel indultunk a tabáni templom főbejárata előtt. Nagy érdeklődéssel hallgattuk színes, mindenre kiterjedő elbeszéléseit. A megértést jelnyelvi tolmácsolás biztosította siket testvéreink számára. A séta miatt az esti szentmisén vettünk részt, ahol szintén tolmácsolás és feliratozás is volt.



Fotó: Nagy Sándorné 2023/10/15

Impresszum:

Kiadja a BUDAPESTI KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

Nagy Sándor plébániai kormányzó, hallássérült-referens

Cím: Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin Plébánia

1013 Budapest Attila u. 11.

Mobil: +36 (20) 429-8354

<https://tabani.plebania.hu> és <https://hallasserult.katolikus.hu>,

E-mail: tabani.plebania@gmail.com és hallasserult.katolikus@gmail.com

<https://www.facebook.com/katolikus.hallasserult.pasztoracio>

A HHH újság: megjelenik elektronikusan és nyomtatottan is

Felelős kiadó: Nagy Sándor; Szerkesztő: Lauer Tamás

Irodai nyitvatartás

Hétfő 15-17 óra és péntek 15-17 óra

Szentmisék

Vasárnap: 10.00 és 18.00

Hétfő, kedd: 7.00

Szerda: szabadnap

Csütörtök, péntek: 18.00

Továbbra is minden vasárnap 10 órától jelnyelvi tolmácsolással és folyamatos feliratozással.

Gyónási lehetőség jelnyelven is

- A vasárnapi misék előtt 9.15-9.45
- Előre egyeztetett időpontban.